

NOVA

SOČA

„Nova Soča“

izhaja vsak petek zvečer in velja s priložno „Gospodarski List“ vred po pošti prejemana ali v Gorici na dom pošiljana:

Vse leto gld. 4.40,
Pol leta „ 2.20,
Četrt leta „ 1.10.

Za tuje dežele toliko več, kolikor je večja poština.

Delavcem in drugim manj premožnim novim naročnikom naročnino znižamo, ako se oglašajo pri upravnistvu.

„Gospodarski List“ izhaja in se prilaga vsak drugi in zadnji petek meseca. Kadar je v petek praznik, izideta lista že v četrtek.

Uredništvo in upravnistvo je v Marzintjevi hiši, Via del Mercato št. 12, II.

Oznaniila

in „poslanice“ plača se za štiritopno petit-vrsto:

8 kr., če se tiska 1 krat,
7 „ „ „ 2 „
6 „ „ „ 3 „

Večkrat — po pogodbi. Za večje črke po prostoru.

Posamične številke dobivajo se v prodajalnici G. Likarja in v tobakarni v Nunki in Šolski ulici po 8 kr.

Dopisi pošiljajo naj se uredništvu, naročnina in reklamacije pa upravnistvu „Nove Soče“. — Neplačanih pism uredništvo ne sprejema.

Rokopisi se ne vračajo.

Po zaključku

naše deželne razstave.

II.

Z zadnjim uvodnim člankom smo prav v živo zadeli odbor, ki je na goriško mestno kopito prikožil deželno razstavo naše poknežene grofovine Goriško-Gradišanske. V onem članku padli so tudi nekateri izrazi, ki so se prizadetim gospodom zdeli pretrdi in prehud, kakoršnih odbor ni zaslužil, češ, saj se je vendar prizadeval kolikor je bilo mogoče, da se v razstavi ni žalila narodna ravnopravnost obeh narodov v deželi. Na take opazke odgovarjamo, da v slovenskem jeziku skoraj da nimamo takih izrazov, s katerimi bi bilo mogoče po pravi vrednosti običati narodno-politično razmerje v bivši naši razstavi. To razmerje bilo je za slovensko dvotretjinsko večino v deželi takó žaljivo, da se je zahvaliti le velikej potrpežljivosti in prizanesljivosti našega naroda, ako se v razstavi ni zgodil marsikak škandalček. Denimo za zgled, da bi se bile klicale številke pri srečanju le v slovenskem jeziku, kar bi bilo bolj opravičeno nego le v italijanskem, ki je običajni jezik neznanega številca ljudij v deželi naši, kak hrup in šum bi bili zagnali navzoči Lahi in Furlani? In prav bi bili imeli!! Preverjeni smo tudi, da bi bili dosegli svoj namen, kajti takoj bi odbor skušal pomiriti razburjene duhove z — italijanskim klicanjem. Nočemo prigrigovati s tem našim slovenskim čitateljem: „pojditte in storite tudi vi takó, kadar bi se zopet kdaj na enak način prezirala je žalila slovenska večina v deželi“, ampak podali smo s tem le izglede, kak viharev večer bi bili uprizorili naši laški sodeželani, ako bi se na takó zaničljiv način prezirala njih deželna tretjina, kakor se je z nesramno drzovitostjo prezirala slovenska dvotretjinska večina — in dosegli bi bili svoj namen, razstavi odbor pa bi dobil s tem na najsijajnejši način prezkušeno zaščitnico za svojo brezaktivnost in žaljivo drzovitost. A: „Slovinci smo potrpežljivi o. li!“ dejal je nekoč Stritar po vsej pravici, zato smo molče pozirali vsa žaljenja in preziranja od prvega početka do zaključka z glasovitim laškim srečkanjem, s katerim je razstavi odbor ovenčal konec svojemu nam Slovincem neprijaznemu delu.

V zadnjem uvodnem članku smo našli uzroke, zaradi katerih moramo Slovenci skoro na najsvečanejši način protestovati, da se ta razstava imenuje deželna, kajti narodno-politično razmerje, kakoršno se je ondi razstavljalo, nima nikoli obveljati pri nas na Goriškem. Tako prepričanje prešinjalo je vsakega slovenskega obiskovalca in razstavjalca, kajti vsakdo je zapustil to razstavo s trdno zavestjo, da bodo morali biti v prvi naslednji razstavi (morebiti ob 150-letnici naše c. kr. kmetijske družbe) narodno-politični odnosi vse drugačni od letošnjih. Pri sedanjih razmerah bi se slovensko prebivalstvo nikakor ne dalo več pridobiti za razstavo, saj so celó mnogi letošnji slovenski razstavjalci bili takó razkačeni zaradi opisanih razmer, da bi bilo treba le migljaja — in razstava bi se bila izdatno izpraznila takoj po slavnostni otvoritvi.

S takimi in enakimi čustvi ločuje se slovenski narod na Goriškem od bivše deželne razstave!

**

Čajte Slovenci! Vse tako in jednako žaljenje in zaničljivo preziranje slovenskega jezika v naši deželni razstavi zdelo se je našim rudečim „Corrierovcem“ še vse premajhno; slovensčini se je po njih lahonske pameti izkazovala še vse prevelika čast in veljava.

„Corriere“ se je namreč drznil priti na dan z izjavo, da je v c. kr. kmetijski družbi že od nekdanj bil v rabi le italijanski in latinski jezik in da so bile zaradi tega ludo kritikovane (od koga?) koncesije, ki so se dovolile narodnosti slovenski. Po Corrierovi izjavi ni bilo treba slovenskih lepakov, niti trojezičnih napisov, katere je napravil razstavi odbor, niti govora deželnega glavarja v obeh deželnih jezikih, ampak vse to bi moralo biti samó italijanski,

kajti v Gorici, kjer se je razstava priredila in vršila, gospoduje jedino le italijanski jezik, ki pa „pro bono pacis“ (zaradi ljubelega miru) nima dovoljevati takih koncesij slovenskim sodeželanom.

Slovinci, zapomnimo si take držovitosti goriških židov in renegatov, ki mašijo predale Pater noll-jevega lista, in pripravimo se na odločen odpor z vsemi svojimi močmi, ako bi se kdaj skušale uveljaviti njih brezumne in smešne sanjarije.

Predzorni pisarji nahajajo se v „Corrierovem“ uredništvu! Oni dobro vedo, da je bivša razstava bila deželna in da je Slovincem v deželi naši še vedno dvakrat toliko kolikor Furlanov, Italijanov, židov in slovenskih renegatov, a vkljub temu se drznejo ropotati celó protionim malenkostnim znamenjam, ki so kazala, da v naši deželi bivajo tudi Slovenci. Ker v Gorici gospoduje še vedno židje in slovenski renegati, hočejo pred zunanjim svetom celó deželi usiliti italijansko lice; vse, kar se tukaj vrši pod deželnim imenom, prikrojeno mora biti na laško kopito, da ne bo žaljena „narodnost goriškega mesta“ (nazionalità cittadina), ki je italijanska (!?).

Takó zahtevajo židovski politični modrijani v „Corrierovem“ uredništvu! Smešni čudaki to! Naj le poskusijo delovati po označenem načrtu in prepričajo se takoj, s koliko odločnostjo jim narod slovenski pobije ošabne rožičke! Narod naš zaveda se prav dobro, da biva v tej deželi v ogromni večini, zato si nikdar in nikoli ne bo dal zapovedovati od par lahonskih kričavev, ki so se v Gorici preobuli slovenskega kruha. Gospodje pri „Corrieru“ naj le nadaljujejo po dosedanj pot svoja rovarstva in brezumna kovarstva proti slovenskemu narodu na Goriškem, in prepričani smo, da v malo letih pretirajo poslednjo zvezo slovenskega prebivalstva v mestu in deželi z laškimi meščani. Čegava bo škoda? Naša ne!

**

Govorili smo že v svojem listu, kakó nečuvno je „Corriere“ razžalil ves slovenski narod povodom slavnostnega sprejema Njegove cesarske Visokosti nadvojvode Karola Ludovika. Ta židovski nesramnež drznil se je trditi, da so slovenski živio-klici neugodno uplivali na visokega gosta in da je proti nekaterim slovenskim napetežem celó z besedami izjavil svojo nejevoljo zaradi „izživajočega“ ponašanja slovenskega občinstva. Mi smo takoj odločno zavrnili to nesramno in drzovito laž, s katero se na najsilovitejši način žali naše slovensko ljudstvo. Je li mogoče misliti si večje razžaljenje nego je laž, da je slovensko prebivalstvo za svoje patrijotične izjave do vladarske hiše prešlo še le grajo iz ust Njegove cesarske Visokosti?! Slovenski narod mora za to krvavo in nečuvno razžaljenje prejeti primerno zadoščenje! V ta namen smo se v listu obrnili do pristojnih oblastnij s prošnjo, da storijo primerne korake v namen, da se preklči „Corrierove“ drzovite trditve in laži, kajti nikdar in nikoli ne morebiti res, da bi bila Njegova cesarska Visokost na tak način zavrnila udanostne izjave od strani večine prebivalstva v deželi Goriško-Gradišanski.

Toda zaman smo čakali takega preklica! Namesto njega čitati smo morali v „Corrieru“ po zaključku razstave zopet ono lažljivo trditev, da je Nj. ces. V. nadvojvoda Karol Ludovik izrekel grajo nekaterim slovenskim napetežem ter takó pokazal, da so prava jezika in kulture italijanskega naroda priznana v najvišjih krogih in da se onih prav v naši deželni razstavi ni imelo žaliti niti z revnim izgovorom o uljudnosti do slovenskih sodeželanov.

Na ponovljeno grdo laž „Corrierovih“ pisavev uprašamo: 1. Kdaj in pri kateri priložnosti je Njegova cesarska Visokost pokazala nejevoljo zaradi udanostnih izjav slovenskega prebivalstva? — 2. Kdo so tisti slovenski napeteži, katerim je visoki gost izjavil svojo grajo? — Dokler „Corriere“ ne dá na te dve uprašnji določnega in natančnega odgovora, velja v naših očeh in pred vsem svetom kot ostuden lažnik in podel obrekovalce. Čudimo se, da je naše strogo c. kr. državno pravdnistvo pustilo v javnost take očitne

laži, ki pač nimajo drugega namena, nego da po jedni strani ščuvajo oba naroda v deželi drugega proti drugemu, po drugi strani pa, da delajo prepad med slovenskim narodom in jednim ndom vladarske hiše habsburske.

Zaradi tega pozivamo zopet pristojne oblasti, naj poskrbijo za to, da se „Corrierove“ laži preklči, kajti nikakor se ne sme pustiti naroda našega v nepotrebnih dvomih, da bi Nj. ces. Visokost morebiti vendarle utegnila kaj takega reči. Narod, takó zvest in udan vladarski hiši habsburski, kakor je slovenski, pač ne zasluži takega in jednakega žaljenja!!

**

Iz teh vrstic je razvidno, s kako lahonsko svojatjo imamo Slovenci opraviti tu v Gorici. In take drzovitosti proti našemu narodu počenjajo ljudje, ki nas stokrat več potrebujejo nego mi nje; upijani so se slovenskega kruha, zdaj pa zasramujejo svojega krušnega očeta! Goriški Lahi brez slovenskih deželanov morali bi polagoma drug za drugim povežati svoje culice ter iti iskati kruha po svetu, kakor njih sorojaki po jeziku in duhu tam iz dežele polente.

Ker nam pa „Corrierovci“ v svoji pijani prenapetosti napovedujejo boj, dobro, sprejmemo in izbojujmo ga z največjo vstrajnostjo do konca. V ta namen poslužujmo se jedino tega gesla: da ne damo nikdar in nikjer niti novčica zaslužka našim narodnim sovražnikom. Podpirajmo in prvi vrsti naše trgovce, obrtnike, rokodelce, odvetnike, zdravnike, notarje itd. — „Corrierove“ sanjaje pa pustimo v miru. Ko se zlačnijo, postanejo krotkejši!

Kdor ima le količjak rodoljubja v sebi, ravnal se bo dosledno po tem načelu in bo poučeval v tem smislu tudi svoje manj zavedne sodeže, kar je prav v najbližji okolici goriški največja potreba. Kedar se bo naše ljudstvo povsod ravnalo po tem geslu, takrat bo v Gorici v kratkem času toliko narodnih trgovcev, obrtnikov, rokodelcev, odvetnikov, zdravnikov itd. in ob enem z njimi posestnikov in volilcev, da se sanjarije „Corrierovih“ sedanjih hujskačev same ob sebi razbijajo v prazen nič — in v Gorici prisijejo narodu našemu za vselej boljši in milejši dnevi.

Ta lepa prihodnost je v tvojih rokah, o narod slovenski! Zbudi se, kjer še spiš, molči in delaj po gornjem načelu, in uverjen bodi, da pride čas, ko boš v Gorici in v celó deželi tisočkrat bolje cenjen in spoštovan nego si bil v letošnji deželni razstavi.

Rojaki, vzdravimo se, kajti: bdečih je prihodnost!!

Državni zbor.

Čisto navadnim načinom otvorilo se je učeraj tečen drugo zasedanje novega državnega zbora. Večina poslancev je bila na svojih sedežih; ministri so bili vsi navzoči, celó Taaffe, ki je bil ravnokar okreval. V ložah in na galerijah je bilo vse natlačeno radovednega občinstva.

Predsedniški stol zasedel je ropet 82-letni dr. Smolka, ki je s kratkim nagovorom pozdravilo doše državne poslance. Mož se je čez leto sicer okrepel v gaštanjskih toplicah, a nekdanje živahnosti in spretnosti ni več. Danes je dr. Smolka predsednik poslaniške zbornice le po imenu, pravi predsednik pa je levičar baron Chlumetzky, poleg katerega je konservativni drugi podpredsednik dr. Kathrein skoro brez nikahe moči.

Grof Taaffe je bil čil, zdrav vesel, kakor po navadi. Poln šale in dvitipa sprejemal je voščila poslancev ter stiskal jim roke na desno in levo, zlasti pa se je mudil na strani v živahnih razgovorih z Jaworskim, Hohenwartom in Pleuerjem.

Predsednik naznanil poslancem, da je o počitnicah umrl poslanec kranjskih veleposestnikov baron Taufferer. Tega moža poslaniška zbornica ne bo posebno pogrešala, saj v 16 letih svojega poslančevanja ni nikdar odprl ust svojega sedeža

niti se ni udeleževal drugih državnoborskih opravil.

Poslanec Pernertorfer je podal predlog, naj se izvoli odsek 24 poslancev, ki bi se dogovorili o spremembi ustave v zmislu splošne in neposredne volilne pravice. Ta predlog so podpirali tudi narodni poslanci s Češkega.

Češki poslanec Pacák s tovariši je predlagal tri načrte o spremembi tiskovnega zakona v duhu odločno svobodomiselnem in naprednem, kakoršen je v drugih državah, kakor na Francoskem, v Italiji in na Nemškem. S prvim načrtom se predlaga odprava časnikarskega koleka in časnikarske varščine, da bi se dovolila svobodnejša prodaja časopisov ter ohranila pri dopošiljanju dolžnostnih iztisov. Dovolila naj bi se tudi svobodna kolportaza (prodaja na ulicah) s časopisi, kakoršna je n. pr. v Italiji, kjer se večina časopisov po ulicah prodaja. Zato pa tamkaj časnikarstvo cvete! — Drugi in tretji načrt predlagata zrušenje objektivnega postopanja proti časopisom; namesto tega naj bi se vršile obravnave vselej pred porotniki. Zakonske določbe glede na „popravke“ naj se premené takó, da odgovorni urednik sme odkloniti objavo popravka, ako pred sodiščem dokaže resnico objavljenih sestavkov.

Poslanec Jaques poročal je v imenu kazenskega odseka o svojem in dr. Roserja predlogu, kakó je odškodovati tiste, ki so bili po nedolžnem obsojeni in kaznovani. Zbornica je sklenila, da se takim državljanom mora dati primerna odškodnina iz državnih blagajnic.

Poslanec Kathrein je poročal o resoluciji poslancev Burgstallerja, s katero se je je vlada pozvala, naj povodom odprave proste luke v Trstu, kjer bo zaradi tega življenje mnogo dražje, poviša službeno doklado tamošnjim c. kr. uradnikom in slugam. Poročevalec je priporočal vladi, naj resno premišlja o tem uprašanju. Ta predlog, kateri sta podpirala poslanca Nabergoj in Burgstaller, je zbornica vsprejela.

K sklepu je češki poslanec Tilser s tovariši interpeloval ministrskega predsednika zaradi znanih dogodkov v Liberecu in ga uprašal, kaj misli vlada storiti, da se češkemu narodu v pomešanih krajih na Češkem ne bodo godile take neznesne krivice, kakoršne so se dogodile v Liberecu celó pred očmi cesarja samega?

Poslanec Kindermannu poprašal predsednika kazenskega odseka, ali ne misli pospešiti razpravo predloge o ponarejanju živčev. Poslanec Bilinski odgovori na to, da predloga pride na vrsto v kratkem času.

V soboto je bila druga seja. Predno je zbornica prešla k dnevnemu redu, interpeloval je poslanec Neuberger s tovariši visoko vlado, ali vé, kako so zamaški pul steklenicah znane sodne vode in ali ne misli ukreniti potrebnih korakov, da se odpravijo protizakoni, zdravju vsled svinca škodljivi zamaški?

Na to je finančni minister med grobno tišino čital svoje poročilo o državnem proračunu za l. 1892. Potrebščine bodo znašale 584,620,378 gold., dohodkov pa bo 585,238,262 gld., torej bo preostanka 617884 gld. Letos so preračunjeni dohodki na 568,375,521 gld., potrebščine pa na 56,853,027 gld. Letos kaže torej preostanka nad 3 1/2 milijone goldinarjev proti dobremu pol milijonu gld. v prihodnjem letu. Potrebščine l. 1892 bodo skoro za 20 milijonov večje od letošnjih. Zato so se morali tudi viri, iz katerih dohajajo milijoni v državne blagajnice, prav dobro nategniti, da se je vkljub mnogo večjih stroškov pokazal celó majhen preostanek. Potrebščine za prihodnje leto so pa toliko narasle zato, ker vojni minister zahteva lepo svotico novih milijonov za vojsko, a kar ta minister hoče, dati se mu mora brez ugovora. Kdor se temu protivi, tega smatrajo že na pol izdajalcem Avstrije.

Drugi, ki je letos zahteval novih milijonov iz državnih blagajnic, je trgovinski minister, ki potrebuje novih 14,224,569 gld. za državno-železniški promet, 2,235,370 gld. pa za podporo obema avstrijskima parobrodarskima družbama.

Ko je minister dokončal svoje obširno poročilo, častili so mu posebno živo nje-

govori tovariši na ministerskih sedežih, katere je takó lepo skrbel s potrebnimi milijoni. Poslanci pa niso bili posebno veseli tega proračuna, ki kaže kar nakrat 20 milijonov večjih potrebščin od letošnjih.

Na to je dr. Smolka prepustil predsedništvo drugemu podpredsedniku dr. Kathreinu ter zapustil dvorano, z njim vred pa tudi večina poslancev.

V tem, kar se je vršilo za Kathreino-vega predsedništva, zanimivi sta dve interpelaciji. Prvo je podal istrski poslanec dr. Bartoli s tovariši do ministerskega predsednika o volitvah v Pomjannu, ki so čitateljem našim znane. Toda laški poslanci so to reč takó zasuknili, da je slovenska stranka, ker ni upala na zmago, takó silovito napadla Italijane, da so slednji morali bežati, radi česar se je volitev odložila. Kdo se ne nasmeje tej interpelaciji? Lahki, ki so takó samosilno postopali, kakor ni precej znano v zgodovini volilnih borb, drznejo se celó v zbornici interpelovati o tej volitvi. Upamo, da grof Taaffe odgovori tem gospodom takó, kakor zaslužio.

Z drugo interpelacijo pa je uprašal češki poslanec Elim ministra deželne brambe, kakó se je mogla izdati gojencem kadetne šole v Pragi prepoved, da v zasebnih pogovorih ne smejo češki med seboj občevati, kar silno razburja ves češki narod. — Na to interpelacijo bodo češki poslanci bržkone zaman čakali odgovora.

Tretja seja je bila v torek. Predsedoval je zopet dr. Smolka; navzoči vsi ministri. Na dnevnem redu so bili predlogi o podražavljenju železnice Karola Ludovika, o zgradbi dveh železnic na čemskem, o Pernerstorferjevem nasvetu za volitev odbora, ki naj predela ustavo v zmislu občne volilne pravice ter o važnem predlogu posl. Fussa, po katerem bi vlada bila siljena enkrat na leto podati poročilo, kako je rešila v zbornici sprejete peticije.

Četrta seja je bila učeraj.

DOPISI

Z dežele, 6. oktobra (Uprašanja veleč. dr. Mahniču) — Oprostite, g. doktor, da Vas duhovni sobrat javno z različnimi uprašnji nadleguje, kajti prehuda sodba o „N. S.“ v zadnjem Vašem „R. K.“ me je k temu prisilila.

Vzemi, dragi čitatelj, še enkrat zadnji „R. K.“ v roke. Na str. 338. dobiš sledede stavke: „Nova Soča“... stoji od prvega početka v vsakem oziru na liberalni strani“... Dalje ravno tam... „v leposlovju izpoveda principe „Lj. Zvona“, Stritarjeve in Gorazdove“... „smrdi jej vže naslov vsakega katoliškega društva“... „plesni in druge zabave... najdejo v nji zagovornico“... (čujte!) „N. S.“ škofe in duhovne ometava z blatom in jih izpostavlja zaničevanju vernega ljudstva“... Tako piše g. doktor M. v svojem listu. Po tem takem je „N. Soča“ popolnoma liberalna. Kaj je to „liberalno“ ali kaj je „liberalizem“? Tem besedam moramo dodati prave pojme. Kaj da je „liberalizem“ nam g. doktor pove jasno in določno v letošnjem „R. K.“ in sicer na str. 19. Čujmo: „In mi smo trdili, da liberalizem je negacija vsakega krščanstva“... Str. 20: „Liberalizem“ napoveduje vojsko avtoriteti Božji“... Dalje ravno tam: „Liberalizem napoveduje vojsko pred vsem Jezusu Kristusu in njegovemu evangeliju, hote ga izobčiti iz človeštva“... Spodaj na isti strani: „Liberalizem — hoteč človeštvo pred vsem izneveriti krščanstvu“... Str. 267: „Liberalca, ki zanikuje in sovraži Boga, vodi povsod, k vsemu nagiblje sovraštvo do Boga“... Str. 268: „Liberalci brezverci“... „R. K.“ 1889. str. 458. „naši liberalci tajijo, izpodkupujejo vero samo, ki je prvi pogoj krščanskemu življenju, zveličanju“... „R. K.“ 1889. str. 460. „Vsakemu liberalcu najvišje, najsvetejše: sovraštvo do katoliške cerkve“... „N. S.“ izpovedala

Dosti. Kaj ne g. doktor, z gori omenjenimi citati ste pač dovolj jasno označili „liberalizem“. Zdaj pa Vas uprašamo:

1. Kje, kaj, kako, v kateri številki je „N. S.“ „negirala vsako krščanstvo“? 2. Kje, kaj, kako in v kateri številki je „N. S.“ „napovedala vojsko avtoriteti Božji“? 3. Kje, kaj, kako in v kateri številki je „N. S.“ „napovedala vojsko pred vsem Jezusu Kristusu in njegovemu sv. evangeliju in hotelu ga izobčiti iz človeštva“? 4. Kje, kaj, kako in v kateri številki je „N. S.“ „hotel človeštvo izneveriti krščanstvu“? 5. Kje, kaj, kako in v kateri številki je „N. Soča“ „napovedala vojsko avtoriteti Božji“? 6. Kje, kaj, kaj in v kateri številki je „N. S.“ „zanikala in sovražila Boga“? 7. Kje, kaj, kako in v kateri številki se nahajajo dopisi, članki, podlistki, notice itd., ki so bili pisani zaradi tega, ker je urednik „N. S.“ „nagibalo sovraštvo do Boga“, da jih je spisal? 8. Kje, kaj, kako in v kateri številki je „N. S.“ „taji la in spodbujala vero“? 9. Kje, kaj, kako in v kateri številki je „N. S.“ „pokazala, da ji je „najvišje, najsvetejše: sovraštvo do katoliške cerkve“? 10. Kje, kaj, kako in v kateri številki je „N. S.“ izpovedala

„principe Lj. Zv., Stritarjeve in Gorazdove“? 11. Kje, kaj, kako in kako je „N. S.“ „pokazala v svojih predalih, da ji smrdi vže naslov vsakega katoliškega društva“? 12. Kje, kaj, kako in kako je „N. S.“ „bila zagovornica plesov“? 13. Kje, kaj, kako in kako, v kateri številki je „N. S.“ „škofe in duhovne ometavala z blatom ter jih izpostavljala zaničevanju vernega ljudstva“?

Kaj ne, 13. je judeževa številka, ki le nesrečo donasa, kakor nekateri trdijo; zato ne smem s to številko končati. V zadnjem času vedno poudarja veleč. doktor Mahnič, da z liberalci nobenega „kompromisa“. Se v zadnji številki trdi rekoč: „Stopali bomo vstrajno po poti pozitivne katoliške dogme brez kopromisa.“ Str. 346. „R. K.“ od l. 1889. str. 465 pa pišete: „Z liberalci nobene zveze, k večjemu kompromis“, kar je nadpis članku, v katerem pravite med drugim: „Kaj hočemo, faktum je, da bivajo (liberalci) na svetu in kot s takimi moramo hoté nehoté računati. Večkrat se zna pripetiti, da imamo i mi i liberalci skupne interese, katerih doseči, skupne sovražnike — pri nas so pred vsem narodni nasprotniki — katerih zavrniti nam ni mogoče, nego se z druženi mi moramo. Tedaj je dovoljeno začasno in le od slučaja do slučaja z liberalci se pogoditi in zjediniti v skupno postopanje;... liberalci so ljudje, in kot s takimi se da še od časa do časa kaka pametna beseda govoriti... Stalno, prijateljski zavetzi se ne moremo, a od časa do časa v roki si seči, skupno zaganjati volka, ki hoče raztrgati, je vendar dovoljeno... To je takozvani kompromis, ki ga z dobro vestjo z liberalci sklepamo o volitvah, o peticijah za narodne pravice itd.“

Tako ste pisali, g. doktor, pred dvemi leti. Zato vas uprašamo: 14. Kako se gori navedene besede ujemajo z vašim najnovejšim geslom?

Pred sklepom še nekaj. Mi imamo pred seboj Gorisko, sploh političen položaj na Primorskem, Novo Sočo in njenega urednika; s tega stališča sodimo in motrimo ves boj „R. K.“ z „Novo Sočo“. Na tem stališču bomo tudi stali, ako bo treba ugovarjati. Prosimo tedaj, g. doktor, dajte nam pojasnila na 14. uprašnji. Pričakujemo, da nam boste odgovarjali s perezom ne pa z batom in cepcem.

„Responsio mollis fraugit iram; sermo durus suscitatur furorem. Lib. prov. c. XV. 1. Duhovnik.“

Dostavek uredništva. — Tem uprašanjem in zahtevam rodoljubnega duhovnega gospoda pridružujemo se tudi mi ter zahtevamo nanje stvaren odgovor. Radevedni smo, kako bo g. „dr. M.“ zopet dlake cepil!

Sv. Lucija, 13. oktobra. — Kar je preveč, je preveč; vsake reči, kar je prav. Mislimo smo skriti vse „topove“, katere smo bili že nastavili čislane mu županstvu ter popolnoma obmolknili. Toda naslednji dogodek nam je potisnil pero v roke, da ne moremo več mirnim srcem prenašati ter k vsemu še dalje molčati.

Dne 2. okt. t. l. prišel je podžupan na Idriji k gosp. županu zaradi občinskih opravil. Pri tej priložnosti mu zažuga g. župan rekoč: „Ako ne boste... Vas izključim iz starešinstva“. Oho! g. župan, kje imate pravico kaj takega storiti?! Vidite, g. župan, s tem je Vaša drznost vzkipela do vrhunca, zato pa Vam potem javnosti posvetimo te vrstice ter naravnost v obraz, brez ovinkov in okolišev, povemo, kar zaslužite. Molčanje bi bilo zelo škodljivo čeli županiji, zato smo prisiljeni Vam pokazati, da se ne pustimo pometati in tudi ne ustrašovati, tim bolj, ker nekateri agenti so že začeli lagati in ljudstvo begati, da bi s tem zopet Vam pripomogli na županski stol. Celó pije se že na ta račun in se kujejo načrti, kako bi zopet volilce oslepili z visokoletečimi obljubami, in to v rmen-kasti in nizki čumpani, četrte ure od tū daljeni, v kateri se ljubezljivo kreta zala oseba, ki splošno pozornost na se obrača... Tu imamo opraviti z g. županom in ne z gospodom Zanjcem, in kot takemu veljajo naše besede. Vašega zasebnega življenja, g. župan, se mi ne dotikamo. Župan je javna oseba, zato ste se tudi Vi, zapustivši ozke stene zasebnega moža, izpostavili javni sodbi. Župan, ki modro in vestno gospodari z občinskim premoženjem, je vreden javne časti in hvale: župan pa, ki stanovito zanemarlja svoje dolžnosti, posebno občinsko gospodarstvo, je vreden očitne graje, da se s tem zapreči škoda občini. Ker čujemo, da v kljub slabemu dosedanemu gospodarstvu hočete še nadalje sedeti na županskem stolu in ne mislite odgovoriti se vsemu, kakor je to storil Vaš ljubljeni prijatelj g. Devetak v Tolminu, zato smo prisiljeni tudi mi poklicati na pomoč neizprosne številke, „proti katerim vsi peklenšeki nič ne opravijo“.

Najprvo Vam moramo, g. župan, povedati, da ste Vi že tri dobe nepostavno voljeni. Znano je Vam in deželnemu odboru, da tisti, kateri je v zamudi s kakim računom, ne more biti več voljen. Občudujte, ljubli kmetje, županovo skrb in gospodarstvo in potrpežljivost (?) deželnega odbora. Računi za l. 1882. in 1883. so bili od župana predloženi dež. odboru še le dne 1. avgusta 1889; tedaj celih šest let ni bilo nobenega računa. Računi za l. 1884., 1885. in

1886. so bili predloženi dež. odboru dne 23. avg. 1890. Račun za l. 1887. so poslali še le 30. dec. 1890. Kmalu bode l. 1891. pri koncu, pa računov za l. 1888., 1889. in 1890. še ni. Da je mogoče po tolikih letih in brez denarnih dnevnikov, v katere bi se moralo po postavi sproti dohodke in stroške vpisovati, v estno in natančno račune sestaviti, naj verje deželni odbor, mi ne moremo. Tedaj: — kako je mogoče, da ta mož še danes sedi na županskem stolu?! Leta 1888., meseca aprila, je bila volitev, račun za l. 1887. je bil pa od župana sestavljen še le meseca decembra l. 1890. Kaj pravi k temu deželni odbor?! Takisto tudi l. 1885. in 1882. Po tem ta kem, Vi g. župan, že 9 let sedite na županskem stolu proti postavi.

Ne ustrašite seg. župan, ako Vam tu navedemo §. 25. občinske postave, glaseč se tako le: „Udje županstva, kakor tudi starešine in njih nastopniki izgubijo svojo službo, kadar se priglodi ali z vé kaj takega, zavolj česar bi vže iz prva ne bi mogli izvoljeni biti“. Tedaj na podlagi tega paragrafa bi moral deželni odbor v zmislu §. 89. dogovorno z namestništvom županstvo in starešinstvo razpustiti, tim bolj, ker „najvažnejše“ dolžnosti, to je „gospodarstvo“, trdovratno zanemarjate. — Da je g. župan res prav slabo skrbel za občinsko gospodarstvo ter občini škodoval s svojo veliko nemarnostjo, se razvidi iz tega, da je celó županijo pripravil v sramoto. Čujte, dne 14. sept. je bila že cenitev lomskih občinskih zemljišč in z odlokom dež. odbora od 15. aprila 1891. št. 1687. — je „Mont“ zarubil 1000 gl. občinske doklade. — Ali more županijo večja sramota doleteti?? Za božjo voljo, g. župan, kaj delate, da ste v tako sramoto pripravili županijo? Zakaj ne skrbite, da se take nečaste reči odvrnejo od naše županije? Ali hočete, da pridemo vsi na boben? Sosedne občine se z nami norčujejo in porogljivo posmehujejo, češ, da smo slabi davkoplačevalci. Vkljub temu g. župan ne misli še težke butare županovanja odložiti. Mislimo pa, da bodo volilci pametnejši nego mislite Vi in da Vas pusté lepo v miru ter poiščejo drugega moža, ki bo bolj skrbel za davkoplačevalce. Vi ste že dosti let županovali, naj pa še kdo drugi okusi županske sladkosti. Kje pa stoji zapisano, da mora biti vedno le jeden za župana?! No, ako bi bili na kak čuden način voljeni, upamo, da pa postava takrat pokaže svoje moč in da Vas strga z županskega stola, če tudi je s smolo namazan.

Vi pa, volilci, zberite se in skličite sosede ter pogovorite se med seboj, katere može boste volili. Vsaka občina naj izbere svoje može. Poslušajte svete mož, ki Vam hočejo pomagati; „mežnarjem“ in „pučarjem“ pokazite vrata, ker so za to plačani, da Vam mečejo peska v oči. Tu na Mostu je središče županije, tu mora biti pisarnica in župan; zato izberite, katerega koli hočete, druge občine so z vsakim zadovoljne, samo da se enkrat prekucne cela stvar. Mi se bomo bojevali z resnico in pravico in z njo upamo zmagati.

Drugi agenti bodo pa z debelimi lažmi okoli Vas hodili ter Vas z obljubami obsipali — da bi jim šli na limanice. Hujši „kanoni“ sledijo... (Toda, prosimo Vas, gosp. dopisnik, da imate o vsaki svoji trditvi stanovitne dokaze. Ako nam zagotovite, da morete vse pravoveljavno dokazati, priobčimo; ako pa nimate dosti pravih dokazov, treba bo nadalje „kanone“ — kakor pravite — opustiti. Stvarnih dopisov, seveda, pa ne moremo odkloniti. Uredništvo).

Izpod Čavna, 14. oktobra. — Pohajkovanje po prijazni Vipavski dolini došel sem pod Čaven. Tu stoji velika vas. Gredeč po vasi oziram se na levo in na desno, da bi zapazil, česar želi moje oko. Na cesti ne najdem ničesar. Mogoče je kaj v vasi nad cesto. Prekoračim tudi ta del. Pa zastoj. Nikjer ne najdem zaželjenega napisu. Pa, če imajo brez napisu? Poprašujem. Nič uspeha. Torej nič za me v tej vasi? K večjemu kozarec ipavca. Nekoliko jezen, nekoliko žalosten zapustim meni pusto vas. Grem dalje po cesti in si mislim: Take malomarnosti malokje dobiš na Slovenskem. Tako velika vas, pa nima svojega narodnega društva, svoje čitalnice in ničesar ne, česar bi si narodnjak želel. Da bi bilo uboštvo temu krivo, ne verujem. Da bi tako bogata vas ne mogla položiti na žrtvenik domovini niti novčica, je jako čudno. Saj so imeli letos v tej vasi že tretjič ples. Tudi gostilnic ne manjka. Čemu so, če bi jih nikdo ne obiskoval? Par nedelj po popoldanski službi božji odvni vsak svoj korak od krme in, kar bi tu zapravil, žrtvuj domovini, pa bo društvo cvetelo. Le vstrajnosti je treba!

Mislím dalje: V Č... ah so nekateri jako premožni posestniki. Najbrže ni sloge med njimi. Tudi če niso povse složni, mogoče je vendar osnovati društvo. Slovenci imamo mnogo društev in med temi žalibog le dve, kateri vsi naši rojaki radi podpirajo. Eno teh je „Družba sv. Cirila in Metoda“. Rojaki brez razlike stanu ali političnega prepričanja tekmujejo z darili pri tem društvu, ker poznajo veliko važnost, sveto nalogo njegovo: otroke na mejah naše domovine hraniti Sloveniji. Iz Č... & po lepi cesti došel sem v S... o. Spomnim se, da je bila tu pred par leti lepa narodna

veselica. Tu gotovo najdem, kar želim. Grem čez cesto v vas. Pogledujem nad vrata, kje je kaj pisano. In res ne iščem dolgo: „Bralnica“ je napis nad vrati. Stopim nekoliko stopnic navzgor in odprem. Soba res ni velika, pa vendar prijetna. Miza je polna časopisov. Stene krasijo razne slike, kakor Erjavca, Stritarja, itd. Tu torej imajo svoje „Bralno društvo“, kar mora vsakega narodnjaka veseliti. Na mizi zagledam tudi „Koledar“ družbe sv. Mohora“. Odprem ravno kjer so imena č... h udov te družbe. Jezen vržem knjigo zopet na mizo in grem svojo pot dalje po dolini vipavski. Vsak lahko vé zakaj: Toliko udov — taka vas!

Se nekaj. Nekdaj sem naletel na dvojico mladih gospodičen. Pridem blizu njih in poslušam: kako o govoru. Da kar naravnost povem: govorile ste italijansko. Domačinki iz središča Vipavske doline pa italijanska govora, to ne gre skupaj. Kaj takega se nisem nadejal tu slišati. Ko sem jima bil že za hrbtom, zinil sem nekaj prav slanih.

Torej bi vendar koristilo, ako bi ime-li pod Čavnom narodno društvo!

Ipavski.

(Novica o gospodičnah se res nekam čudno glasi. Toda treba bi bilo vedeti: ali oni gospodični navadno ital. govorite ali morebiti le za vajo, da ne pozabite, kar ste se v šolah učile. Mi poznamo nekatere tamkajšnje g.čne, ki znajo izvrstno italijanski, a so prav dobre Slovenke. — Nekateri se pa res skoro sramujejo slov. govoriti, kar je — prav žalostno!!

Uredn.)

Politični razged

Avstrija. — V nedeljo 12. t. m. bil je v praški razstavi posebno slavnosten dan. Tega dne se je namreč z bliščečimi slovesnostmi slavila doeršitev 2,250.000 obiskovalcev.

To se je dogodilo 10 minut pred 4. uro popoldne, ko je stopil skozi števeni stroj član praškega „Sokola“ Jaroslav Bartoš, ki je bil v hipu obdan od celega odbora, kateri mu je radostnim obrazom častital k srečni naključji. „Praški Sokol“ ima posebno srečo, ker že prvi starjenec, ko se je slavila dopolnitev prvega milijona, je bil njegov član. Srečni „Sokolovec“ je dobil v spomin težko zlato uro z verižico in več drugih darov; poleg tega je bil cel večer predmet prijaznih ovacij. — Starjenec je bil ves ginjen. Z balkona doli je vskliknil: „Želim narodu našemu, da bi ta razstava bila začetek lepše prihodnosti! Na zdar!“ — V nedeljo je bilo 66.281 takih obiskovalcev, ki so plačili vstopnino. Ker je pa mnogo tisoč takih, ki imajo trajne, drugi brezplačne vstopnice, računijo, da je bilo oni dan okoli 90.000 ljudi v razstavi. Vseh obiskovalcev do onega dne je bilo 2,274.374. — Razstava se zaključí z veliko slovesnostjo 18. t. m.

— „Klub konservativcev“ si je izbral tiskovni odsek, ki bo imel namen: pošiljati svojim listom poročila ter pobijati krivice poročila o tem klubu. Iz slovensko-hrvaške zveze (ako je še vedno kaj iz te moke) so izvoljeni gg. Klun, Perič in Lupul. Klun poročila lahko prav dobro — ako hoče.

— Ministra dr. Steinbach in markiz Bacquehem sta baje o razpору, ker prvi se vesled dosedanjih neugodnih uspehov ne zлага z nazori drugega o podražavljenju zasebnih železnic. Za državljane so ugodnejši nazori trgovskega ministra Bacquehema.

— Dunajska „Extrapost“ je objavila novico, da nameravajo odstopiti vsi staročeški deželni poslanci, razum Riegrskega zeta dr. Brata in Zeithamerja, ker so se prepričali, da je za češki narod nenadomestljivo škodljiva ona „sprava“, katero skrbna naša vlada hoče na vsak način dognati. To pa, seveda, le na češkem, kjer so Nemci v manjšini. Tamkaj, kjer Nemci neusmiljeno gospodujejo Slovenom, sprava ni potrebna!

— Slovenski poslanci Šuklje, Klun in Povše so se pritožili pri grofu Taaffeju proti novomeškemu glavarju vitezu Schwarzu ter zahtevali, naj se takoj odstrani. Ta novica neprijetno zadene tudi markiskoga drugega, katerega prav lahko doleti jednaka usoda.

— Tržaška „Edinost“ objavila je govorico, da tržaška vlada bo podpirala laškega kandidata markiza Pollesinija, ki je protikandidat dr. Laginji, onega moža, ki se iz znanih uzrokov ne mara niti imenovati z baronskim naslovom, kateri je njegov oče dobil od cesarja, ampak le z naslovom benečanskega markiza. Lepe razmere! — Borba bo prav huda! Rojaki, napnite vse svoje moči, da strete in poteptate sovražno spletko in nasokle!

Zunanje države. — Bolgarski uradni list „Svoboda“ objavil je ročno pismo princa Koburga, sedanjega nepriznanega bolgarskega kneza, s katerim je bil sprejet odstop pravosodnega ministra Tončeva.

— Glasilo ruskega plemstva „Grazdanin“ je prinesel novico, da ruski minister zunanjih poslov Giers radi bolehnosti kmalu odstopi ter je dostavil, da pri tej spremembi se ni treba nadejati kdo vé kaj posebnega, ker rusko politiko vodi jedino le car, a minister zunanjih poslov ima le izvrševati ukaze svojega cesarskega gospodarja.

— Glasoviti voditelj irskega naroda Parnell je umrl. Dne 11. t. m. so njegova

V prvem oddelku uči knjiga o napisih na trgovskih tablah in podaja mnogo izgledov. Dalje so tu izgledi o naslovnih listkih in o poznanih v časopisih. Ko učenec preuči to stvarino, jasno mu je marsikaj, kar dandanes niti odrasli obrtniki ne vedo. — V drugem oddelku uči ob obrtnem dopisovanju t. j. kakó se je obrtnikom vesti pri otvorenju svoje obrti, kakó pri cenikih, pri dopisovanju

LOGA VINA

Dekleva

izreczvinom v Gorici

v svojih založnicah (v Ma-
trici in Stolni ulici ter na
ne ališču — Prehod Edling)
zakovrstna

domača vina,
bela in črna istrijska
ter
bela dalmatinska vina.

Pisarnica
se nahaja v Magistratni ulici v
Kalistrovi hiši na voglu proti
Generalšču.

PRODAJA NA DEBELO

Vse stroje za gospodarstvo in vinarstvo!

Orala, brane, valjarje, stroje za seja-
nje, za košnje, za obračanje sena, konjske
grablje, tiskalnice za senò, mlatilnice, stroje

za vlačenje lokomo-
tive, triere, Hæk-
selove slamoreznice,
mline za drobno
mletev, stroje za
rezanje repe, sadne
mline, sadne stis-
kalnice, tiskalnice
za grozdje in mas-
line, stroje proti pe-
ronospori, stroje za
lupljenje sadja, od-
prave za sušenje sadja in vrtnin, vinske se-
salke, kletarske potrebe, sesalke za vodo,
okrogle pile, decimalne vage, vage za blagó-
separatore za mleko, vzdigovalnice za po-
sodje, stroje za vrtenje, samostojno delujoče
tiskalnice krme, pralni stroji, stroji za čiš-
čenje lana, itd.

Vse izvrstno izdelano in po ceni. —
Zagotovilo, ugodni pogoji za plačevanje, doba
za poskus!

Skladišče gospodarskih in vinogradarskih
strojev.

Jg. Heller, Dunaj

II. Praterstrasse No 78

Bogato ilustrovane, 144 strani obsežne
cenike v nemškem, italijanskem in sloven-
skem jeziku pošilja na zahtevanje zastoj
in franko. — Solidna zastopstva se posred-
ustanovljajo.

Anton Bortolotti

v Gorici, ulica Tre Re št. 8.
Kamnosekarska delavnica,
kjer se dovrši vsako delo iz marmorja in
kama itd.
Z A L O G A
nagrobnihih spominkov po zmernih cenah.

Anton Kustrin

trgovca v hiši dr. Lisjaka v Gorici
prodaja: vseh vrst moke na drobno in de-
belo, kavo, sladkor, riž, sveče in sploh
vsake vrste kolonijalno in jedilno blago. —
Razpošilja tudi po pošti. Zunanja naročila
se točno izvršujejo. — Cene kolikor mo-
goče nizke.

Visoka opravnina,
stalna plača,
predplačilo,
dovolim vsakemu,
ki se peča s pro-
dajanjem srečk
in srečkinih knji-
žic na obroke.
Wechselhaus H. Fuchs
Budapest, Franz
Deákssze 12

Anton Jerkič

fotograf v Gorici
v ulici sv. Klare
se priporoča slo-
venskemu občin-
stvu. Zagotavlja
izvrstno delo po
najnižjih cenah.

C. in kr.

izrec. zas.

Žepna lekarnica

Vsebina: 18 zdravil in predmetov
Cena 60 kr., po pošti 80 kr.
Dobi se v vsaki lekarni

ANTON POTATZKY

v Raštelju št. 7 v Gorici
prodajalnice drobega in bürberškega
blaga
na drobno in na debelo.

Jedino in najcenejše kupovlišče.

Posebna zaloga
za kupovalce in razprodajalce na deželi,
za krošnjarje in cunjarje.

Največja zaloga
čevljarskih, krojaških, pisarskih, popo-
tovalnih in kadilnih potrebščin.
Zimska obnova

Vozčki in stoli na kolesih za otroke.

Strune za godala.

Posebnost: Semena za zelenjavo in trave.

Prosim dobro paziti na naslov:

Na sredi Raštelja št. 7.

Dr. Rose životni balsam

je nad 30 let znano, prebavljanje in slast
pospešujoče in napenjanja odstranjujoče ter
mili raztopljajoče

domače sredstvo.

Velika steklenica 1 gl.,
mala 50 kr., po pošti
20 kr. več.

Na vseh delih zavojnice je
moja tu dodana, zakonito
varovana varstvena
znanka.

Zaloga skoro v vseh
lekarnah Avstro-
Ogerske.

Tam se tudi dobi:

Pražko universalno domače mazilo.

To sredstvo pospešuje prav izbornu, ka-
kor svedočijo mnoge skušnje, čiščenje,
zrnjenje in lečenje ran ter poleg tega tudi
blaži bolečine.

V škatlicah po
35 kr. in 25
kr. Po pošti 6
kr. več.

Na vseh delih za-
vojnice je moja tu
dodana, zakonito
varstvena znanka.

GLAVNA ZALOGA

B. FRAGNER, Praga,

št. 203-204, Mala strana, lekarna „pri črnem orlu“.

Poštna razpošiljatev vsak dan.

Hiša zdvoriščem in vrtom

proda se, oziroma v najem oddá, po
primerni ceni. Hiša je blizu železnične
postaje goriške in ima v prtiljši tri sobe
in kuhinjo, prav toliko v I. nastropji,
pa zložno podstrešje. Vrt meri 1000
kvadratnih metrov. Natančneje pove žu-
panstvo v Št. Andrežu.

Papirnica. Knjigarna. Zaloga muzikalij in lepih umetnostij.

Tvornica šolskih knjižic in trgovskih knjig. — Delavnica za črtanje
knjig. — Zastop papirnice v Solkanu.

SPIRIDIJON SKERT

GLAVNA ZALOGA
v Semeniški ulici 12

V GORICI

PODRUŽNICA
na Travniku 14

priporoča

prav topla svoje bogate zaloge vseh rečij in potrebščin njegove stroke za
župne urade, županstva, pisarnice, šole, štacune in zasebnike, zagotav-
lja največjo točnost in ročnost v postrežbi ter
najnižje mogoče cene.

VINSKI EKSTRAKT.

To pripoznano specialitetu priporočam
za hitro in izvrstno narejanje izvrstnega i
zdravega vina, ki se nikakor ne ločimo
naravnega vina.

Cena za 2 kila (za 100 litrov vina) gld. 5.50
Recept se brezplačno prilaga. Za najboljši vseh in
zdrav izdelek jamčim jaz.

PRIHRANITEV ŠPINITA

doseže se z mojo pokrepčevalno esenco za
kuanjine, ki daje pijacem prijeten in rezev
žgós in ki se dobiva samo pri meni.

Cena gld. 3.50 kilo (na 600 — 1000 litrov)
navodom za rabo.

Razum teh specialitet imam tudi vse
esence za izdelovanje ruma, konjaka, finih li-
kerjev itd. Recepti brezplačno. Cenik poštnice
prosto.

Karol Filip Pollak

Tvornica esenčnih specialit v Pragi.
Solidni zastopniki se iščejo.

Čudovite kapljice

sv. Antona Padovanskega

To priprosto in narav-
no zdravilo je prava do-
brodejna pomoč in ni treba
mnogih besedi, da se dokaže
njihova čudovita moč. Če
se le rabijo nekoliko dni,
olajšajo in preženejo prav
kmalu najtrdovratnejše žr-
ločne bolezni. Prav izvr-

stno vstrezajo zoper hemoroide, proti bolezi-
nim na jetih in na vranici, proti čreves-
nim boleznim in proti glistam, pri ženskih
mesečnih nadležnostih, zoper beli tok, bo-
žjast, zoper bitje srca ter čistijo pokvarjeno
kri. One ne preganjajo samo omenjenih bolezni,
ampak nas obvarujejo tudi pred vsako boleznijo.

Prodajajo se v vseh glavnih lekarnicah na
svetu; za naročbe in pošiljave pa edino v
lekarnici Cristofolletti v Gorici, v Trstu
v lekarni C. Zanetti in G. B. Rovis, v Ljub-
ljani v lekarni U. pl. Trnkoczy G. Piccoli, in
Ljud. Grečelna „pri Mariji pomagaj“; v Po-
stojni v lekarni Baccarelli, v Ajdovščini v
lekarni Sapa, v Vipavi v lekarni Guglielmi,
v Beljaku dr. Kunz.

I steklenica velja 30 kr.

NB. Varovati se je treba marsikakih balzamov,
katere si najmo oznanjajo in priporočajo, ki pa
kvarijo človeku le zdravje, ker dražijo želodec
in žile, da nastanejo lahko hudi in nevarni na-
sledki.

Voščene sveče.

Jernej Kopač

na Solkanski cesti št. 9
izdeluje in prodaja
sveče

iz pristnega, garantovanega
čebelnega voska.

Ob enem prodaja raznovrstno
medeno pečivo.

Priporočevaje se svojim rojakom
v mestu in na deželi zagotavljam naj-
boljše blago po najnižje mogočih cenah.

Medeno pečivo.

V St. Roku

BLIZU CERKVE, VIA LUNGA ŠT. 11.

prodá se hiša z 8 sobami, hlevom in lopo
ter vrtom poleg ceste
za 3200 gld.

SARGOV

SARGOV

SARGOV

SARGOV

SARGOV

SARGOV

SARGOV

SARGOV

Kalodont
imenuje se
po
slovenski
lepota
zob

Kalodont
je že
pripoznan
kot nei-
zobno
čistilo

Kalodont
je kot
neškodljiv
od
zdrav-
niške
oblasti
preskan

Kalodont
je jako
praktičen
za
potova-
nje
aromatično
okrep-
čujoč

Kalodont
je že v
domaćih
in
tujih
krajih
z največim
uspehom
v rabi

Kalodont
je pri
dvoru in
plem-
stvu
ter v
navadnih
hišah v
rabi

Kalodont
izrečno
zahtevati
zaradi
mnogih
ponaredbe
brez
vrednosti.

Kalodont
se dobi
po 35.
kos
v vseh
lekar-
nah,
Drogerijah in
dislarnicah

Priznanja iz najvišjih krogov pridejana so vsakemu kosu.

Izdajatelj in odgovorni urednik And. Gabršček. — Tiska A. M. Obizzi v Gorici